

V Praze 4. ledna 2016
Čj. : 21419/2015-LRV

Stanovisko

k návrhu vyhlášky o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích

Komise pro veřejné právo I (komise pro správní právo č. 1) má k návrhu vyhlášky, který předložil Energetický regulační úřad, tyto připomínky:

K § 2

Vyúčtování je pojem používaný energetickým zákonem, prováděcí předpis však nemůže zákonné pojmy definovat, neboť tím zákon neprovádí, ale doplňuje, když dává zákonnému pojmu obsah, který mu nedal sám zákonodárce, definování zákonného pojmu prováděcím předpisem je proto v rozporu s čl. 79 odst. 3 Ústavy a takovou definici vyhláška obsahovat nemůže.

Kromě toho jde i o definici rozpornou a nesourodou, neboť za vyúčtování se pokládá jednou doklad a jednou činnost, viz „vyúčtování provedené“ nebo „vyúčtování, kterým se provádí oprava“. Rovněž v § 15 se mluví o termínu vyúčtování, což s dokladem také nejde dohromady.

Na druhou stranu je možné se bez definici obejít, stačí stanovit, že se na základě vyúčtování provádí vyrovnání přeplatku nebo nedoplatku a jaké jsou druhy vyúčtování a žádná definice není třeba.

K § 3

V odst. 3 a dalších ustanoveních vyhlášky (§ 5, § 6 odst. 3 písm. a) bod 6 a § 7 odst. 3 písm. a) bod 6) nelze používat pojem subjekt, který obecné občanské právo nezná ale pojem osoba.

Odst. 4 navrhujeme vypustit, neboť z ničeho nevyplývá, že by vyúčtování nemohlo obsahovat údaje nad rámec povinných náležitostí podle navrhované vyhlášky, neboť ani sama vyhláška ani energetický zákon to nevylučují a tedy to není zakázáno.

K § 4

Druhou větu v odst. 1 je třeba upravit jako povinnost, používání neosobního trpného rodu je v právních předpisech obecně nevhodné. V první větě je třeba výslovně vyjádřit, v jaké formě má být „zúžené“ vyúčtování poskytnuto – vzhledem ke druhé větě patrně v listinné, ale v návrhu vyhlášky není uvedeno, jaká je „základní“ forma vyúčtování, tzn. zda listinná nebo elektronická a na čem, resp. na kom, záleží, v jaké formě se bude vyúčtování poskytovat.

K § 6

Odst. 1 písm. a) vychází z toho, že vyúčtování není obchodní listina podle § 435 občanského zákoníku, neboť pokud by to obchodní listina byla, nemuselo by se stanovit, že se na něm uvádějí identifikační údaje obchodníka s elektřinou nebo výrobce elektřiny uváděné na obchodních listinách podle občanského zákoníku. Z čeho ale vyplývá, že vyúčtování obchodní listinou není a § 435 občanského zákoníku se na ně nevztahuje?

Údaj podle odst. 1 písm. m, tzn. údaj o skutečnosti, zda je smlouva uzavřena na dobu určitou či neurčitou, a pro případ, že je uzavřena na dobu určitou, uvedení data nejbližšího možného ukončení smlouvy a uvedení data, do kdy může zákazník vyjádřit vůli ve smlouvě dále nepokračovat, do vyúčtování nepatří. Vyúčtování je v § 2 definováno jako doklad, na základě kterého se provádí vyrovnání přeplatku nebo nedoplatku plynoucího z vyhodnocení uskutečněných plateb za poskytnuté plnění a celkové výše platby za poskytnuté plnění a pro vyrovnání přeplatku nebo nedoplatku nemá údaj o smlouvě žádný právní význam.

ERÚ je zákonem zmocněn k tomu, aby vyhláškou stanovil rozsah, náležitosti a termíny vyúčtování dodávek elektřiny, plynu nebo tepelné energie a souvisejících služeb v elektroenergetice a souvisejících služeb v plynárenství, což jistě neznamená, že obsahem vyúčtování může být cokoliv, co by vyhláška stanovila, při stanovování náležitostí vyúčtování je třeba vycházet z jeho účelu, který však údaj o smlouvě překračuje a tato náležitost vyúčtování je proto se zákonným zmocněním v rozporu. Ustanovení je sice označeno jako implementační ale z připojené srovnávací tabulky odkazující na příslušná ustanovení směrnice 2012/27/ES o energetické účinnosti ale nevyplývá, že by směrnice něco takového požadovala. Kromě toho jde o údaj o smlouvě, jejíž smluvní stranou je sám zákazník, takže je i zcela zbytečné, aby vyúčtování informovalo zákazníka o tom, jakou smlouvu má uzavřenou s tím, kdo mu vyúčtování dává.

To platí podobně i pro platí k § 7 odst. 1 písm. m), § 8 odst. 1 písm. m), k § 10 odst. 1 písm. m), § 11 odst. 1 písm. m) a § 12 odst. 1 písm. m).

V případě odst. 3 nemají údaje uvedené v písm. a) a b) rovněž nic společného s vyúčtováním, na základě kterého se provádí vyrovnání přeplatku nebo nedoplatku plynoucího z vyhodnocení uskutečněných plateb za poskytnuté plnění a celkové výše platby za poskytnuté plnění a pro vyrovnání přeplatku nebo nedoplatku, nicméně v tomto případě takovou úpravu vyžaduje evropské právo.

K § 15

Odst. 2 je v rozporu se zákonným zmocněním, vyhláška má podle zákona stanovit rozsah, náležitosti a termíny vyúčtování dodávek elektřiny, plynu nebo tepelné energie a souvisejících služeb v elektroenergetice a souvisejících služeb v plynárenství, nikoliv zde předpokládanou povinnost provozovatele distribuční soustavy.

K § 17

Ustanovení je v této podobě příliš vágní, doporučujeme ho formulovat tak, že ustanovení vyhlášky se i v tomto případě použijí obdobně, nevylučuje-li to povaha věci, tzn. v daném případě povaha právního vztahu mezi zákazníkem a dodavatelem poslední instance.

K § 19

Navrhovaný počátek účinnosti je třeba odpovídajícím způsobem upravit.

JUDr. Josef V e d r a l, Ph.D.
předseda komise